

Kapitola č. 3: Nález

"Uvidíme se zítra."

To Lara řekla Kurtisovi, když odcházela z nemocnice. Jistě, nemyslela si, že by za ním měla přijít dříve a že by ji něco mohlo odradit od jejího plánu; prospat minimálně dvanáct hodin v kuse.

Vrátila se do svého pokoje v jednom z pražských hotelů a padla znaveně na postel. Jak odpočívala, její myšlenky se vracely ke Kurtisovi. *Snad je v pořádku...možná že to nebylo tak špatné, potkat ho. Je vcelku vtipný...A UŽ DOST! Nemáš čas se zabývat takovými pitomostmi, navíc, pokud si nepůjdeš do pěti minut lehnout, nejspíš omdlíš vyčerpáním.*

To byla pravda. Převlékla se a za chvíli už spala tvrdým spánkem.

O pár hodin později se s výkřikem vzbudila. Stávalo se jí to často, mít noční můry. Od Egypta to nebylo nic neobvyklého. Rozpadající se chodba, záblesk světla a pak...tma.

Roztřeseně vstala a rozhlédla se po pokoji. *Dobře. Když nemůžu spát, tak si alespoň přečtu noviny.* Sebrala je ze stolu a začala očima projíždět články, zastavila se nad jedním, co popisoval nálezy na Strahově.

Policie ve zničené budově našla mnoho znepokojujících důkazů...zdá se, že šlo o biologické pokusy...hlavní místnost byla zničena explozí neznámého druhu...bylo nalezeno několik těl, jedno z nich patřilo R. Mullerovi, jednomu z nejlepších botaniků naší doby, dále pak tělo neznámého muže s šedými vlasy a brýlemi...

Projížděla seznam obětí a čím dál tím víc ji znepokojovalo, že nikde neviděla jedinou známku toho, že by byla nalezena jakákoli známka, že Karel opravdu zemřel.

Vzdychla a začala listovat dál. Bezmyšlenkovitě zírala do listu, až jí náhle něco praštilo do očí. Byla to fotka z Václavského náměstí, na kterém postávaly hloučky lidí, další jím procházely. A jedním z těch chodců byl Karel.

"Ale on nemůže být na téhle fotce, byla pořízena teprv včera, " uvažovala nahlas, "...leđa že by..."

Tu větu už nedokončila. Jen se v rychlosti oblékla a běžela zpět do nemocnice.

"Čemu vděčím za to milé překvapení?" zeptal se Kurtis, hned jak vešla. Beze slov mu hodila na postel noviny, otevřené práv na stránce s fotografií.

"Podívej se na ten obrázek."

"Proč? O co jde, Laro?"

"Prostě to sakra udělej, pak mě pochopíš!" vyprskla.

"Dobře, dobře. Hlavně v klidu. Hm...no, co s ním? Václavské náměstí, tam míří většina turistů, ne?"

Lara protočila oči. "No nepovídej. Ale podívej se na toho chlápka nalevo, nepřiđe ti jen tak trochu vzdáleně povědomý?"

"Moment, to...to je..." Kurtis na chvíli úplně ztratil řeč. "...ale to je..."

"To je evidentně vada řeči, tedy, pokud takhle koktáš i normálně. Ano, je to Karel. Měl jsi pravdu."

"Tak ovšem, to se nedá nazvat jinak než maximální průser..."

"Taky bych řekla. Hele, přišla jsem ti to jen říct, aby sis dával pozor, jasné? Momentálně nemůžeme dělat vůbec nic. Zítra přijdu zas a domluvíme se, co budeme dělat dál, dobře?"

"OK, Laro."

Pak se rozloučili a ona zamířila ke dveřím. Na odchodu se ještě zastavila a povzdychla si.

"Tak to začalo znova. A do háje..."